

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

8.12.2010

B7-0693/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Aafrika ja ELi ühisstrateegia enne Aafrika ja ELi kolmandat tippkohtumist

Judith Sargentini

fraktsiooni Verts/ALE nimel

RE\851247ET.doc

PE450.522v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Aafrika ja ELi ühisstrateegia kohta enne Aafrika ja ELi kolmandat tippkohtumist

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Aafrika ja ELi ühisstrateegiat (ühisstrateegia) ning Aafrika ja ELi strateegilise partnerluse rakendamise esimest tegevuskava (2008–2010), mille ELi ning Aafrika riigi- ja valitsusjuhid võtsid vastu 8. ja 9. detsembril 2007. aastal Lissabonis toimunud kohtumisel;
  - võttes arvesse 29.–30. novembril 2010 Tripolis toimunud Aafrika ja ELi kolmanda tippkohtumise järeldusi;
  - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et Aafrika ja ELi ühisstrateegia suuri eesmärgi on võimalik täita üksnes juhul, kui Aafrika arengu aluseks olevaid olulisi asjaolusid piisaval määral arvesse võetakse;
- B. arvestades, et Aafrika ja ELi ühisstrateegia raames ei ole viimaste aastakümnete jooksul midagi õpitud kahe kontinendi vahelisest koostööst, mis keskendus peamiselt Euroopa majanduslikele huvidele, mida kinnitab ELi kaubandusstrateegia dokument „Globaalne Euroopa: konkurentsivõime maailmas”;
- C. arvestades, et ELi kaubandusstrateegia eesmärk on tagada ELi juurdepääs arengumaade toormetele, sh põllumajanduslike toormetele, arengumaade turgude avamise teel ELi suurettevõtetele, millel on ebasoodne mõju arengumaadele;
- D. arvestades, et tegelikkuses on arengumaade jaoks ainuke võimalus pääseda ELi turule eksportida toormeid, millele kehtivad madalamad maksud kui töödeldud toodetele, ning sellise poliitika tõttu on arengumaad surutud igavesti ELi tööstuse toormetarnija rolli;
- E. arvestades, et Aafrika riigid kaotavad jätkuvalt kapitali ebaseadusliku väljavoolu ja maksupettuste tõttu rahalisi vahendeid, mis oleksid hädavajalikud sotsiaalse ja majandusliku infrastruktuuri loomiseks tervishoiu, hariduse, tööhõive jm valdkondades;
- F. arvestades, et Aafrika ja ELi strateegia aluseks peaksid olema õiglased kokkulepped ja ühtne poliitika, et aidata Aafrika riikidel vaesuse ja sõltuvuse nõiaringist välja murda,
1. peab kahetsusväärseks, et Aafrika ja ELi ühisstrateegia raames ei ole viimaste aastakümnete jooksul midagi õpitud kahe kontinendi vahelisest koostööst, samuti ei ole see strateegia aidanud luua uusi suhteid, mis põhineksid pikaajalisel, jätkusuutlikul nägemusel arengust, mis omakorda eeldab õiglase, tasakaalustatud, ühtse, kaasava ning sotsiaalselt vastuvõetava ja keskkonnaohutu poliitika olemasolu;
  2. rõhutab, et Aafrika ja ELi ühisstrateegia põhimõtted peavad toetama arengumaade pikaajalisi vajadusi, et võidelda vaesusega, tagada inimväärne sissetulek ning põhilised

inimõigused, sh sotsiaalsed, majanduslikud ja keskkonnavalased õigused;

3. peab kahetsusväärseks, et tippkohtumisel ei käsitletud asjaolu, et praegu toimub Aafrikas põllumaaade omandamine valitsuste toetusel tegutsevate välisinvestorite poolt, mis nõuetele mittevastava käsitlemise korral võib ohustada kohalikku toiduainetega kindlustatust ning põhjustada tõsiseid ja ulatuslikke negatiivseid tagajärgi;
4. rõhutab, et ELi ja arengumaade vaheline õiglane kaubandus eeldab õiglase hinna, s.o hinna, milles peegelduvad sise- ja väliskulud, maksmist arengumaade toormete ja põllumajandustoodete eest, tagades samal ajal ILO töötingimustele kehtestatud peamiste töönormide järgimise ning keskkonnakaitse;
5. on arvamisel, et Aafrika ja ELi riigi ja valitsusjuhid peaksid tõendama oma tõelist pühendumust sellise mehhanismi väljatöötamisega, mis aitaks takistada kapitali ebaseaduslikku väljavoolu ja maksupettusi, toetada täieliku läbipaistvuse ja riikide kaupa liigendatud aruandesüsteemi loomist ning suurendada rahvusvahelist survet kõikidele õigussüsteemidele, mis võivad Aafrika riikides lubada maksude maksmisest hoidumist või maksupettusi;
6. on arvamisel, et konfliktide ennetamine on ka püsiva rahu oluline eeltingimus ning konfliktide struktuurilisi põhjusi tuleb käsitleda jätkusuutliku arengupoliitika kasutusele võtmise teel, et rahuldada Aafrika elanikkonna põhivajadusi ja võidelda töötuse ning sotsiaalse ja majandusliku ebaõiglusega;
7. on arvamisel, et USAs vastu võetud nn konfliktmineraalide seadus (Conflict Minerals Law) kujutab endast olulist sammu võitlemisel mineraalide ebaseadusliku kasutamise vastu Aafrikas, millega kaasnevad kodusõjad ja konfliktid; on seisukohal, et komisjon ja nõukogu peaksid esitama sarnase ettepaneku, et tagada ELi turule imporditud mineraalide päritolu jälgitavus;
8. nõuab tungivalt, et Aafrika ja ELi riigi- ja valitsusjuhid käsitleksid maksudega seonduvaid arengu aspekte ning kehtestaksid Aafrika riikides tulemuslikud ja mõjusad maksusüsteemid, et tagada arengu rahastamiseks jätkusuutlikud allikad, mille pikaajaline eesmärk oleks asendada sõltuvus välisabist;
9. täheldab kahetsusega, et EL surub jätkuvalt peale majanduspartnerluslepingute sõlmimist, võtmata seejuures arvesse Aafrika riikide vastuseisu;
10. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ELi majandus- ja sotsiaalkomiteele, Aafrika Liidu majandus-, sotsiaal- ja kultuurinõukogule, Aafrika Liidu komisjonile, Aafrika Liidu täitevnõukogule, Üleaaafrikalisele Parlamendile, AKV ministrite nõukogule ja AKV–ELi parlamentaarsetele ühisassambleele.